

5 מתחילת תשס"ו

מכון מאיר

י"ט) בני יהודה. פרשה זו תרמו מארעות עם בני ישראל, ובחר לרמו ביהודה מהטעם עצמו שאמרו ו"ל (כ"ד פ"ח) למה נקראו ישראל על שם יהודה, ואמרו בני יהודה הם התולדות ותכנו בשם בני פידוע, ואמרו ער ואונן ורמו

לכות ראשון ובית שני, ער ונגד בית ראשון על דרך אמרו (שח"ה ה"ב) אני ישנה ולפי ער, שהיה הקב"ה בו ער בהשגחה גדולה עמנו בבית המקדש, אונן הוא בית שני וקראו אונן לשון אונאה לפי שהיה חסר דברים העקרניים של בית המקדש, ואמרו וימת ער ואונן הוא חרבן הבתים, כי סלוק שכניה מהם יקרא מיתה שפרחה הנפש שהיא השכינה ונשאר הבית מת בעוונות ומלא ממאנת הקלפה התנונה בו פידוע, גם תמצא שעון שבו מת ער הוא העון עצמו שגם חרבן שאמרו ו"ל (שפת ס"ב) שהיו מסריחין על מפותיהם והוא כמעשה ער, דכתיב (בראשית ל"ח ט"ו) ושחת ארצה, ועון אונן הוא עון שגם חרבן בית שני שהיה להם שנאת חנם (ויקרא ט"ז) וכמו כן אונן דכתיב בו (שם) לכלתי נתן ורע לאחיו, גם לשון אונאה שהיו מאנים זה את זה, ואמרו בארץ כנען רשם מקום המקדש כי הוא בארץ כנען ושם מיתתו שחור לפגם פרשות ס"מ הנקרא כנען: גם ירמו סבה אחת פלילית והיא שישראל לא הורישו הכנעני ונשארו יושבים

בה וזה סבב להפוטתם מדרך המוסר פידוע, והוא מה שרמו בפאמר בארץ כנען, ואמרו ויהיו בני יהודה ירמו לצער הכא להם אחר חרבן הבית וי היו בני יהודה בגלות ביר אויביהם אשרי מי שלא טעם שלישת שונא, ותמצא שכל השבטים לא הוקיר הכתוב לשון זה של ויהיו אלא כאן, ובכנימין פידוע הטעם שם, ואמרו למשפחותם כי כל משפחות בית ישראל

בכל מקום שהם כל הנקרא בשם יהודה וי היו:

ואמרו לשלה נתכנו למושיע ורכי הכא לנאל מגלות האחרון הנקרא שלה, והגם שבעקב קראו שילה לא ישתנה השם בזה, וצא ולמד ממשפחות הרשומות בפה השתנות בשמות, ואולי שרמו בסמיכות מאמר לשלה עם מאמר ויהיו בני יהודה שאריות ישראל להצטער בשבילו ולקוות לישועתו, וכמו שאמרו ר"ל כמעשה רפי יהושע בן לוי ששאלו המשוחים אם ישראל מכירים בצערו וחולים עליו וכי עד כאן, וכדברי הוזהר (פסלה נ"ה) בפרוש פסוק (ישעיה נ"ב ה) קול צפיד נשאו קול וגו', והוא מאמר ויהיו פרוש יהיו בני שהוא הצער למשפחותם בשביל שלה והוא אמרו לשלה וגו', ובהו יהיו משפחת השלני פרוש דור שכן דוד כא, ונקראו על שמו דורו של משיח:

יום ד

עוד ירמו בפה שנקדקו אמרו השלני ואין אות הגו"ן בבגין השם ואין בן מנהגו להוסיף בשם המשפחה אות הנדשה וזלת ה"א וי"ד באמור בכל הקדמות חנוך משפחת החנכי וגו', אכן ירמו למה שאמרו ו"ל (שפת ל"ב) בפסוק והחזיקו בבגד איש יהודי וגו' יעני שם דבריהם, והוא זה שרמו בפאמר השלני פרוש שהאמות בלן יאמרו לכל אחד מישראל שלו אני, ואמרו לפרץ משפחת הפרצי ירמו על דרך אמרם (סנהדרין כ"ג) שהמלך פורץ גדר לעשות לו דרך, והפונה כי כבוא הכא

מפרץ יהיו כל ישראל משפחת הפרצי מלכים, ועל אותו זמן הוא שאמרו ו"ל (כ"ט ק"ג) כל ישראל בני מלכים, וכן אמר הנביא (ישעיה מ"ט ו) מלכים יראו וקמו וגו', גם ירמו על הפרצה הגדולה אשר יפרץ באמות לאין תכלית, ואמרו לזרח משפחת הוזהרי ירמו מה שאמר הכתוב (שם ס"ב) הנה החשך וגו' ועליו יזרח ה' וכתוב (שם פסוק י"ט) ויהי לך ה' לאור עולם, והוא אמרו משפחת הוזהרי אשר עלינו יזרח ה':

אף תרמו הפרשה לג' ענינים שהיו בעת הפקידה. א' ביאת משיח בן אפרים כמאמרם ו"ל (שפת נ"ב, ב') גלוי משיח בן דוד. ג' בשימולך ה' עלינו. כנגד ביאת משיח בן אפרים אמר שלה ורמו שתפגע בו מדת הדין וימות בעונות ישראל, והוא תרמו כתבת שלה כדרך אמרו (ש"כ ו' ו') ויבהו שם וגו' על השל. וכנגד משיח בן דוד אמר לפרץ וגו' כי זה יעשה פרצה באמות וינקם דם צדיק. וכנגד מלכות עולם אמר לזרח וגו' רמו לכבוד ה' עלינו יזרח. ואמרו ויהיו בני פרץ אמר לשון צער לרמו על הצרות אשר יהיו כבוא הגואל כאמרם בנקרא ייחי ולא אחמיניה מרב הצער של חבלי משיח, ואמרו בני פרץ וגו' פרוש תולדות היוצאות מביאת הגואל תרמו בפרץ הם ב' דברים, א' שיבנה ה' חצר בית המלך הוא בית המקדש אשר פעל ה' וכוננו ידיו ויהיו ישראל מבני פלשין שלו, והוא אמרו לחצרן משפחת החצרוני, והכן. הב'

לחמול משפחת החמולי שיקמל עלינו בכל ענפי התמלה:

ואמרו אלה משפחת יהודה פרוש מה שיהיה להם מהמארעות גם הרעות גם הטובות, ואמרו לפקדיהם פרוש בשיהיו נפקדים יש פקידה לרעה ויש פקידה לטובה כאמור בדבריהם ו"ל (ו"ח ק"ט), וישני מיני פקידות נאמרו בכתוב, ואמרו ששה ושבעים אלה וחמש מאות, אולי שרמו ה' בזה מתי יהיה תכלית הפקידה טובה הרשומה בסמוך שזינח עלינו כבוא ה', ואמר עד עבור כל גלויות, גלות מצרים, וגלות בבל, וגלות אדום. כנגד גלות מצרים אמר ששה לרמו לגלות מצרים שהיה לששה דורות דכתיב (בראשית ט"ז ט"ז) דוד רביעי ישובו הנה, ועני מה שכתבתי שם שג' דורות סבלו גלות לבר מיצחק ויעקב ויהודה הרי ששה כי התחלת הגלות היה משנולד יצחק, וכנגד גלות בבל אמר ושבעים דכתיב (ויקרא כ"ט י') כי לפי מלאות לבבל ע' שנה, וכנגד גלות אדום שאנו עדין בו, אמר אלה וחמש מאות, ואם היו זוכים ישראל היו נמנים קע"ב שנה שגשגו מאלה ה' וכיון שלא זכו ותחילת החשבון מאלה ה' וחמש מאות מאלה הששי, ונקיים אנו כי זה קץ גליותינו ויתקיימו כל היעודים הרשומים ויתחילו גיוצוי גלוי הגאולה בהתחלת חמש מאות הפאים לשלום: